

[Kaj Andresen.]

over den forhøjelse, der sker i folkepensionsbeløbet. En grænse på 80 pct. vil medføre, at forhøjelsen bliver mindre end den, folkepensionisterne får til oktober. For et ægtepar uden børn vil det med 85 pct.-grænsen i de tre zoner betyde en stigning pr. oktober på henholdsvis 47 kr., 55 kr. og 65 kr. pr. måned, medens stigningen — for at sammenligne — for folkepensionisterne på samme tid vil være på henholdsvis 36 kr., 43 kr. og 51 kr. pr. måned; maksimalydelse vil for et ægtepar uden børn fra oktober blive 370 kr. pr. måned i hovedstadsområdet, 350 kr. i købstæderne og 321 kr. i det øvrige land.

Et flertal i udvalget, det radikale venstres og socialdemokratiets medlemmer, indstiller lovforslaget til vedtagelse uforandret, medens et mindretal, venstres og det konservative folkepartis medlemmer, har stillet et ændringsforslag. Jeg skal på flertallets vegne anbefale lovforslaget til uændret vedtagelse, og jeg kan på mit partis vegne anbefale at stemme imod det af venstre og de konservative stillede ændringsforslag.

Jeg må samtidig anbefale at stemme imod det kommunistiske ændringsforslag om en forhøjelse op til sygekassegrænsen af indtægtsgrænsen for forskudsvis udbetaling. Sygekassegrænsen ligger i dag på 13 500 kr. i København, på 12 400 kr. i købstæderne og på 11 300 kr. i det øvrige land. Det vil for Københavns vedkommende sige en bruttoindkomst, der ligger nær de 20 000 kr.; jeg tror, at de nuværende grænser svarer nærmere til, hvad der er rimeligt.

Jeg skal anbefale at stemme imod samtlige ændringsforslag.

Søren Andersen: Jeg udtalte ved første behandling af lovforslaget mit partis tilfredshed med, at normalbidragene og grænserne for den forskudsvis udbetaling af disse føres à jour i forhold til prisstigningerne, ligesom vi ikke har noget at indvende imod selve opbygningen af lovforslaget. Men vi vender os imod, at maksimumsgrænsen for

den faste kommunehjælp i fremtiden skal være 85 pct. af folkepensionens grundbeløb, og stiller ændringsforslag om, at denne nye grænse bliver sat ved 80 pct., hvilket til oktober 1957 vil betyde, at kommunehjælpen, når man tager stigningen af rådighedsbeløbet — de 15 pct. — i betragtning, forhøjes med omtrent samme beløb som det, rentemodtagerne får deres kår forbedret med ved overgangen til folkepension.

Den højtærede socialministers forslag har været ude for en meget hård kritik fra betydende sagkyndiges side — kommunaldirektører, inspektører og sekretærer rundt om på kommunekontorerne og ledende kommunalfolk inden for Købstadsforeningen og Sognerådsforeningerne — ja, i det hele taget fra kommunalfolk og funktionærer, også fra den højtærede ministers eget parti. De mennesker føler et ansvar over for udviklingen på det område, de har saglig kendskab til, og det er både smukt og naturligt, at de gør det; men samtidig er det bemærkelsesværdigt, at de eventuelle tilhængere af den højtærede ministers forslag har været meget tavse.

Hvis ministerens forslag gennemføres, formindskes den naturlige appel til arbejdssomhed og ansvarsfølelse. Det blev meddelt udvalgets medlemmer, at den højtærede socialminister ville fastholde de 85 pct., men samtidig udsende et cirkulære, ifølge hvilket kommunehjælpen ikke må overstige arbejdsledshedsunderstøttelsen. Det vil altså sige, at den højtærede minister er blevet bange for konsekvensen af sit eget forslag og er på flugt for sagkundskabens kritik — sådan må jeg i hvert fald forstå det efter de meddelelser, som er tilflydt os i udvalget.

Men, højtærede minister, det er ikke tilfredsstillende med et cirkulære, for det kan ministeren jo tilbagekalde, når han vil, og udstede et nyt. Nej, lad os få reglerne fastlagt i loven og ikke i et cirkulære, sådan som den højtærede minister synes at ville gøre det; med cirkulærer kan der jo i nogen måde skales og valtes, som man vil, og vi må derfor fastholde vort forslag om en